

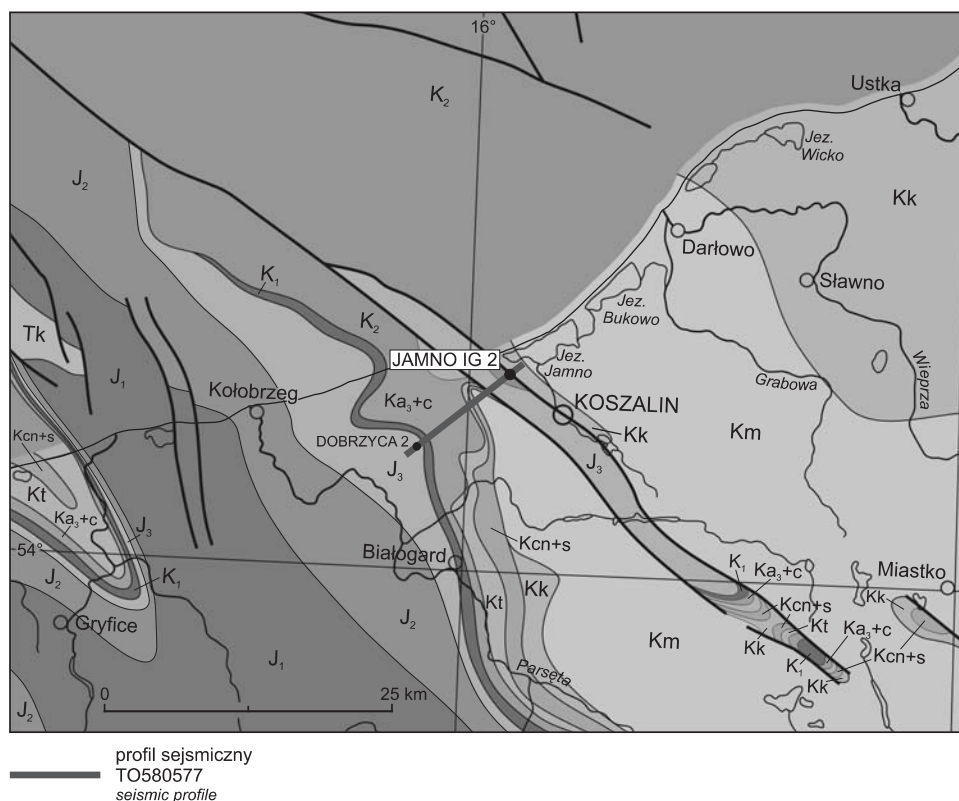
INTERPRETACJA DANYCH SEJSMICZNYCH

Otwory Jamno IG 1, IG 2 i IG 3 ulokowane są w pomorskim segmencie bruzdy śródpolskiej, w jej brzeżnej północno-wschodniej części, w obrębie synklinorium brzeżnego (fig. 6). Odwiercone one zostały w obrębie bądź w najbliższym sąsiedztwie struktury Koszalin–Chojnice (por. Dadlez i in., 1998), rozumianej tutaj jako system deformacji tektonicznych rozwiniętych w obrębie osadów cechsztynu i mezozoiku. W segmencie bałtyckim i częściowo pomorskim (w tym na obszarze omawianym poniżej) strefa Koszalin–Chojnice jest

w dużym stopniu zakorzeniona w podłożu podcechsztyńskim (por. Krzywiec, 2006a, b; Krzywiec i in., 2006).

Spośród tych otworów jedynie otwór Jamno IG 2 znajduje się w sąsiedztwie profilu sejsmicznego TO580577, pokazanego na figurze 7. Drugim otworem wykorzystanym do kalibracji danych sejsmicznych był otwór Dobrzyca 2.

Dowiązania głębokościowych danych otworowych (stratygrafia, karotaże) do czasowych danych sejsmicznych dokonano wykorzystując pomiary prędkości średnich.

Fig. 6. Lokalizacja profilu sejsmicznego TO580577 na tle Mapy geologicznej Polski bez utworów kenozoiku (wg Dadleza i in., 2000; zmodyfikowana)

Location of TO580577 seismic profile on the Geological map of Poland without Cainozoic deposits (after Dadlez *et al.*, 2000; modified)

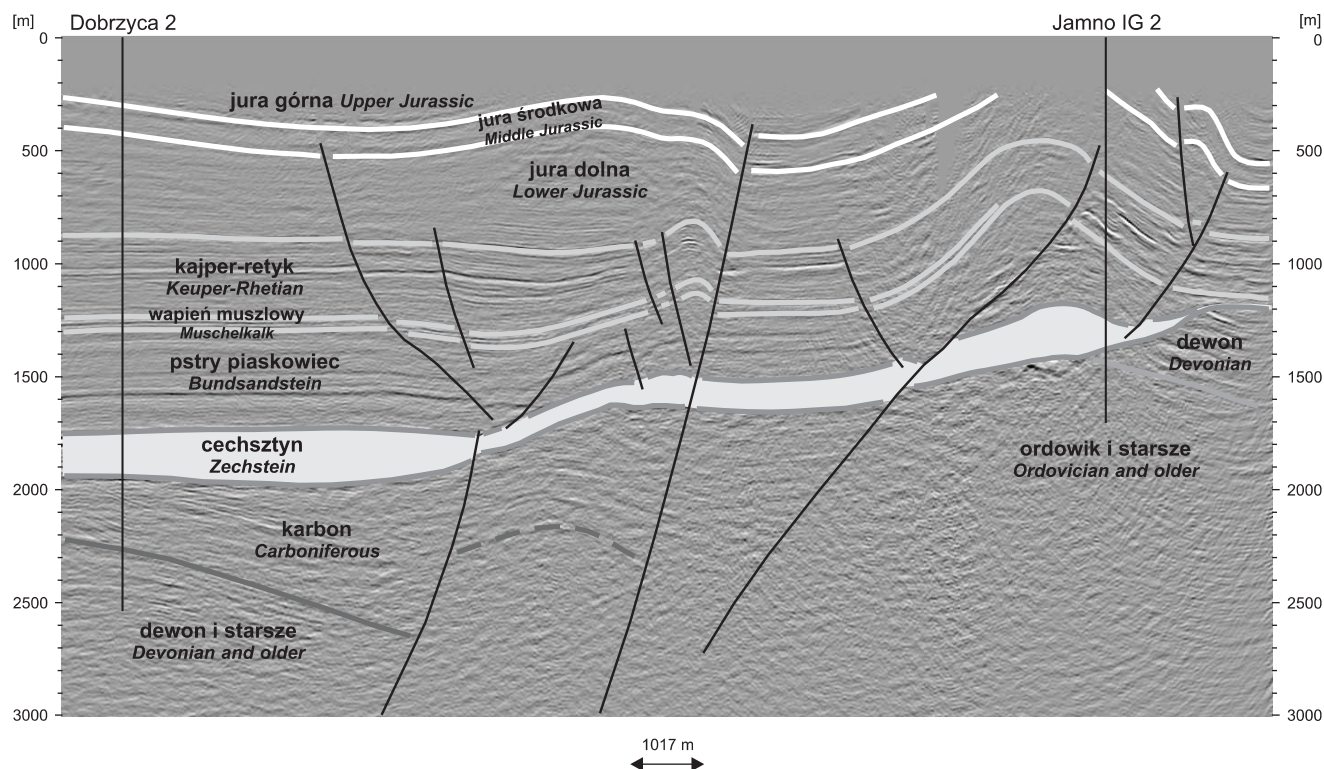

Fig. 7. Zinterpretowany profil sejsmiczny TO580577 skalibrowany przez otwory Dobrzyca 2 i Jamno IG 2

Interpreted seismic profile TO580577 calibrated by Dobrzyca 2 and Jamno IG 2 boreholes

Profil TO580577 charakteryzuje się stosunkowo wysoką jakością pola falowego. W strefie otworów Dobrzyca 2 oraz Jamno IG 2 da się na nim prześledzić refleksy związane z podłożem podcechsztyńskim, wyinterpretowana geometria wskazuje na system zrotowanych bloków (por. Antonowicz i in., 1994). Utwory cechsztyńskie i triasu charakteryzują się stopniowo i raczej regularnie malejącą miąższością w kierunku północno-wschodnim (fig. 7), utworów wapienia muszłowego nie nawiercono w otworze Jamno IG 2. Inaczej przedstawia się sytuacja w przypadku jury dolnej – charakteryzuje się ona lokalnym maksimum miąższości w centralnej części profilu sejsmicznego TO580577, co wskazuje na lokalną, wczesnojurajską ekstensyjną aktywność uskoku determi-

nujących rozwój strefy Koszalin–Chojnice. Zjawiska tego nie obserwowano w jury środkowej. Utwory jury górnej obecne są na tym obszarze szczątkowo.

Finalnym etapem ewolucji tektonicznej omawianego fragmentu bruzdy śródpolskiej była późnokredowo–paleogeńska inwersja, która doprowadziła do uniesienia osiowej części basenu i powstania wału śródpolskiego, na skłonie którego uformowana została strefa deformacji kompresyjnych, tj. strefa Koszalin–Chojnice (szersze omówienie patrz Krzywiec, 2006b, Krzywiec i in., 2006). Poinwersyjna erozja usunęła całość kredowej pokrywy osadowej, w związku z czym, opierając się na danych sejsmicznych, nie ma obecnie możliwości przeanalizowania przebiegu procesu inwersji na tym obszarze.